

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم: در کتاب آشتی با خدا از طریق آشتی با خود راستین یک مبحث را مطرح نموده اید که خداوند خود هدف است. من در دانشگاه تدریس می‌کنم و هرچه برای دانشجویان می‌گویم خداوند خود هدف است چون اگر بگوییم او هدف داشته از خلقت ما، برای او نقص قایل شده ایم مثل انسان که هدف دارد تا چیزی بدست آورد اما دانشجویان قانع نمی‌شوند و می‌گویند ما تا به حال در کتابهای دینی خوانده ایم خداوند هدف دارد چرا شما می‌گویید خداوند از خلقت ما هدف ندارد؟ سوال دیگرم مربوط به بحث خیر و شر است و می‌پرسند بلاها و مصیبت‌هایی که بر آدمیان نازل می‌شود مثل سیل، بیماری فرزند و یا مصیبت‌ها شر نیست؟ می‌پرسند چرا یک نفر از اول عمر تا آخر عمرش بدبخت است و یکی خوشبخت و در رفاه و نعمت هست؟ وقتی به آنها می‌گویم آزمایش الهی است و خداوند می‌خواهد ثروتمندان را آزمایش کند ببیند چقدر انفاق می‌کنند می‌گویند این حرفها چیست ثروتمند کمک نمی‌کند آیا این فقیر باید در بدبختی بماند؟ چرا خداوند همه را در شرایط یکسان قرار نداده است؟ اینکه شهید مطهری یکی از پیش فرضهای تبعیض را اینگونه بیان می‌کند معلول مرتبه ضعیف علتش است یعنی چه؟ با تشکر از استاد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. اگر خدا کمال مطلق است، به اقتضای حکمتش عالم و مخلوقات را هدفدار خلق می‌کند، ولی خودش هدف است نه آن‌که خودش هم هدفی ماوراء خود داشته باشد، در آن صورت محتاج آن هدف خواهد بود. ۲. در جزوه‌ی «معارف ۲» در قسمت «عدل الهی» عرض شده است از این راه باید وارد شد که خداوند نه ناقص است و نه ناتوان، پس مسلماً در خلقت او و در تدبیر عالم توسط او مشکلی نیست. لذا با توجه به این امر باید تلاش کنیم علت مصائب را پیدا نماییم که یا ریشه‌ی آن مصائب مربوط به بشر است که باید خودش در کارش تجدید نظر کند و یا حکمت خاصی از طرف پروردگار در میان است، که ما نمی‌دانیم. موفق باشید